

státu. Pravoplatná rozhodnutí úřadů, jimiž se pokuty ukládají, jsou vykonatelná soudní exekucí v celém státním území.

§ 15.

Zánik nároku na propůjčení služebních míst.

(1) Nároku na propůjčení služebních míst podle tohoto zákona pozbývá déle sloužící poddůstojník:

- a) vzdal-li se nároku;
 - b) dovršil-li 35. rok věku (pokud jde o místa úřednická), nebo 40. rok věku (pokud jde o místa jiná);
 - c) přijal-li od vojenské správy odbytné, jehož výši a bližší podmínky výplaty stanoví vládní nařízení;
 - d) byl-li odsouzen a je-li s odsouzením spojena ztráta způsobilosti k dosažení státních a veřejných úřadů, nebo byla-li při něm vyslovena ztráta úřadu;
 - e) definitivním propůjčením některého místa uvedeného v § 2;
 - f) při ustanovení čekatelem nebo při zatímním propůjčení služebního místa tehdy, nedošlo-li k definitivnímu ustanovení (definitivnímu propůjčení služebního místa) z jeho viny.
- (2) Nastane-li některá okolnost zmíněná v odst. (1), poznamenává se to v seznamu průkazů a vydaný průkaz odebere majetníku, je-li dosud v činné službě, příslušné velitelství, nebo byl-li již přeložen do zálohy, politický úřad (administrativní vrchnost) I. stolice místa pobytu a vrátí jej ministerstvu národní obrany.

§ 16.

Účinnost zákona a jeho provedení.

(1) Den, kterým jednotlivá ustanovení zákona nabývají účinnosti, určí vládní nařízení se zřetelem k době, v níž první déle sloužící poddůstojníci (§ 1) dokončí předepsanou další činnou službu [§ 6, odst. (2), písm. b), a odst. (3)].

(2) Zákon provede ministr národní obrany v dohodě s ostatními členy vlády.

T. G. Masaryk v. r.

Švehla v. r.

Udržal v. r.

55.

Zákon ze dne 8. dubna 1927,

kterým se doplňuje a částečně mění zákon o vojenském kázeňském a kárném právu, jakož i o odnětí vojenské hodnosti a přeložení do výslužby řízením správním.

Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

Čl. I.

V zákoně ze dne 4. července 1923, č. 154 Sb. z. a n., o vojenském kázeňském a kárném právu, jakož i o odnětí vojenské hodnosti a přeložení do výslužby řízením správním se doplňují, po případě mění jednotlivá ustanovení takto:

(1) V § 6, odst. (4), zní druhá věta takto: „Zjistí-li vyšší představený, že uložený kázeňský trest byl nepřipustný nebo nepřiměřený, anebo že trestající nebyl oprávněn jej uvaliti, může trest pozměnit nebo zrušiti.“

(2) V § 13, odst. (2), zní druhá věta takto: „Předsedu ustanovuje velitelství (úřad), u něhož jest kárný výbor zřízen, z důstojníků pověřených vyšším velitelstvím; členy vybírá pro každý případ zvláště velitelství (úřad), u něhož jest kárný výbor zřízen, ze způsobilých vojenských gážistů svého obvodu a co možná ze sídla kárného výboru, podle pořadu, který stanoví nařízení, a to tak, aby, pokud je to možno, byl jeden ze členů práva znalý.“

(3) § 14 mění a doplňuje se takto:

a) V odst. (5) zní poslední vztahná věta takto: „... který kárný výbor má věc společně projednati.“

b) Jako nový odst. (6) připojuje se toto ustanovení:

„(6) Dopustil-li se vojenský gážista několika poklesků, o nichž nebylo ještě konečně rozhodnuto, jest všechny projednati společně u téhož kárného výboru, a to u toho, který ostatní předstihl.“

(4) § 15 doplňuje se takto:

a) Odst. (2) doplňuje se touto větou: „Rozkaz nepřislušného představeného nečiní řízení před kárným výborem neplatným, vyslovil-li příslušný představený dodatečně svůj souhlas.“

b) Jako odst. (3) vkládá se toto ustanovení: „(3) Je-li v téže věci obviněno několik vojenských gážistů a jsou-li představení,

kteří by byli k vydání rozkazu na zavedení kárného řízení podle předcházejícího ustanovení příslušní, různí, zavede se kárné řízení, po případě se rozšíří řízení již zavedené, na rozkaz zemského vojenského velitele, po případě ministra národní obrany [§ 14 (5)]. Vzejde-li za kárného řízení podezření, že se obviněný vojenský gážísta dopustil ještě jiného poklesku [§ 14 (6)], jest příslušným představeným ten velitel, na jehož rozkaz řízení před kárným výborem bylo již zavedeno.“

c) Dosavadní očíslování odst. (3) až (6) se mění na očíslování (4), (5), (6), (7).

d) Jako nový odst. (8) se připojuje toto ustanovení: „(8) Příslušní představení mohou věc jednoho neb několika obviněných vyloučiti a naříditi oddělené projednání, jeví-li se vhodným k tomu účelu, aby se řízení neprodužovalo neb neztěžovalo; z téhož důvodu mohou vyloučiti z dalšího projednávání poklesky, které nemají pro výměr trestu podstatné důležitosti. Pro případy takto vyloučené zůstává příslušným představeným ten, který vyloučení věci nařídil.“

(5) V § 17, odst. (1), poslední věta „porad kárného výboru se zpravodaj nezúčastní“ se nahrazuje tímto: „porad kárného výboru se zpravodaj zúčastní bez poradního hlasu“.

(6) § 22 mění a doplňuje se takto:

a) Odst. (1), lit. c), doplňuje se tímto ustanovením:

„Byl-li vojenský gážísta obviněný pro porušení povinností úředních a služebních potrestán již soudně, může kárný výbor od uložení kárného trestu pro tentýž poklesek upustiti, neuzná-li, že týmž poklesem byly zároveň porušeny také stavovské povinnosti. Byl-li vojenský gážísta v řízení před kárným výborem již pro některý poklesek potrestán, má kárný výbor při výměře trestu za jiný poklesek, spáchaný před uvedeným potrestáním, přihlížeti k trestu uloženému za poklesek, pro který byl již vojenský gážísta potrestán.“

b) V odst. (2) část poslední věty „zní-li konečné usnesení na některý z trestů uvedených v § 23, ...“ se nahrazuje tímto:

„zní-li konečné usnesení, že jest obviněný vinen, ...“

c) V odst. (3) počátek věty „Konečné usnesení, jímž se ukládá některý z trestů uvedených v § 23 ...“ se nahrazuje tímto:

„Konečné usnesení, že jest obviněný vinen ...“

d) Odst. (4) zní takto:

„Konečné usnesení, že se řízení zastavuje, nebo že se obviněný zprošťuje, buď do 14 dní předloženo k potvrzení představenému, který nařídil řízení před kárným výborem, po případě, který nařídil jeho rozšíření. Potvrdí-li představený toto usnesení, může zaříditi podle potřeby další za účelem kázeňského potrestání podle části I. tohoto zákona. Konečné usnesení, že je obviněný vinen, předloží se, nepodá-li obviněný (obhájce) ve lhůtě stanovené v § 24 odvolání, po uplynutí této lhůty k potvrzení:

a) bylo-li upuštěno od uložení trestu nebo byl-li uložen některý z trestů, uvedených v § 23 (1) a), (2) a), (4) a), představenému, který nařídil řízení před kárným výborem, po případě který nařídil jeho rozšíření,

b) byl-li uložen některý z trestů uvedených v § 23 (1) b) až g), (2) b) až d), (4) b) až d), ministru národní obrany.“

e) Odst. (6) zní takto:

„Nebylo-li konečné usnesení kárného výboru, že se obviněný zprošťuje nebo že jest vinen, potvrzeno podle ustanovení odstavce (4), nebo podá-li obviněný proti konečnému usnesení, jímž byl uznán vinným, v stanovené lhůtě odvolání, předloží se spisy k projednání odvolacímu kárnému výboru u ministerstva národní obrany; nebylo-li potvrzeno konečné usnesení, že se řízení zastavuje, odkáže kárný výbor věc k závěrečnému projednání.“

(7) § 23 mění se takto:

a) V odst. (1) ustanovení lit. f) se nahrazuje tímto:

„f) odnětí vojenské hodnosti s přiznáním menších zaopatřovacích požitků (zmenšeného odbytného);

g) odnětí vojenské hodnosti se ztrátou nároku na zaopatřovací požitky (odbytné).“

b) Odst. (8) zní takto:

„Snížení zaopatřovacích požitků [odst. (1) e) a f) a odst. (2) c)] neb odbytného lze stanovit nejvýše 25%.“

(8) V § 24, odst. (1), počátek věty „Zní-li konečné usnesení kárného výboru na některý z trestů uvedených v předchozím paragrafu,“ se nahrazuje tímto:

„Zní-li konečné usnesení, že je obviněný vinen.“

(9) § 25, odst. (1)—(4), mají toto znění:

„(1) Odvolací kárný výbor prozkoumá po slyšení odvolacího kárného žalobce spisy předešlým v neveřejné poradě. Má-li za to, že je třeba řízení, provedené kárným výborem I. stolice, doplniti, uloží toto doplnění kárnému výboru, který se věci zabýval v I. stolici, nebo opatří potřebné spisové doplnění sám. Má-li však podle názoru odvolacího kárného výboru provedené řízení takové podstatné vady, že jich nelze doplněním odstraniti, usnese se odvolací kárný výbor na tom, aby naříkané konečné usnesení bylo zrušeno a spisy zaslány příslušnému představenému k dalšímu opatření, anebo aby bylo nařízeno nové projednání, podle potřeby i před jiným kárným výborem I. stolice; usnesení toto podléhá schválení ministra národní obrany.“

„(2) Nebylo-li odvolání podané opožděně neb osobou neoprávněnou zamítnuto podle § 24 (3) kárným výborem I. stolice nebo byly-li uplatňovány toliko zřejmě bezpodstatné formální vady řízení, může odvolací kárný výbor bez závěrečného projednání v neveřejné poradě odvolání zamítnouti, pokud se týče vysloviti souhlas s konečným usnesením kárného výboru I. stolice; usnesení toto podléhá schválení ministra národní obrany.“

„(3) Nepokládá-li odvolací kárný výbor doplnění řízení za nutné, nebo bylo-li doplnění již provedeno, a neuzná-li, aby naříkané konečné usnesení bylo zrušeno, nařídí závěrečné projednání. Totéž se stane i tehdy, když ministr národní obrany neschválí usnesení odvolacího kárného výboru, aby naříkané konečné usnesení bylo zrušeno a aby věc byla znovu projednána v I. stolici, nebo neschválí-li usnesení odvolacího kárného výboru z neveřejné rady [odst. (2)], že se odvolání zamítá, nebo, že se vyslovuje souhlas s konečným usnesením kárného výboru I. stolice. Na další řízení použije se obdobně předpisů platných pro řízení před kárným výborem I. stolice.“

„(4) Obviněný a obhájce může se dostaviti k závěrečnému projednání.“

(10) § 33, odst. (1), lit. a) a d), mění se takto:

„a) když uprchl do ciziny, nebo nevrátí-li se neodůvodněně z ní a bylo-li z toho důvodu proti němu zavedeno trestní řízení a nemůže-li pro jeho nepřítomnost býti skončeno;“

„d) bylo-li dodatečně zjištěno, že se vojenský gážista dopustil ještě před svým jmenováním zločinu vůbec, přečinu nebo přestupku spáchaného ze ziskuchtivosti nebo proti veřejné mravnosti a byl-li proto soudem před svým jmenováním nebo po něm odsouzen, nebo nedošlo-li k zavedení trestního řízení soudního nebo k odsouzení pro zločin spáchaný ze ziskuchtivosti nebo proti veřejné mravnosti jen proto, poněvadž tomu překážel důvod, který zrušuje trestnost činu neb vylučuje jeho stíhání. Nastalo-li odsouzení před vznikem Československé republiky, lze tohoto opatření použití jen tehdy, byl-li by dotčený čin trestným i podle zákonů československých platných v době odnětí vojenské hodnosti. Nedošlo-li k zavedení trestního řízení soudního nebo k odsouzení, lze opatření tohoto použití jen tehdy, podá-li příslušný návrh souhlasně kárný výbor I. stolice a odvolací kárný výbor.“

Čl. II.

Dosavadní rčení:

- a) „vojenští gážisté mimo hodnostní třídy“,
- b) „vojenští gážisté zařazení nejvýše do IX. hodnostní třídy“,
- c) „vojenští gážisté VIII. až VI. hodnostní třídy“,
- d) „vojenští gážisté V. a vyšší hodnostní třídy“,

jehož používá zákon uvedený v předcházejícím článku, třeba nahraditi tímto rčením:

- a) „vojenští gážisté mimo služební třídy (rotmistři, štábní rotmistři a praporčíci)“,
- b) „nižší důstojníci (podporučíci, poručíci, nadporučíci a kapitáni)“,
- c) „vyšší důstojníci (štábní kapitáni, majori, podplukovníci a plukovníci)“,
- d) „generálové“.

Čl. III.

Tente zákon, jež provésti se ukládá ministru národní obrany v dohodě s ministry vnitra, spravedlnosti a financí, nabývá účinnosti dva měsíce po vyhlášení.

T. G. Masaryk v. r.

Švehla v. r.

Udržal v. r.